

[Gade]

politik ind i diskussionen. Det var det ene argument for at afvise forslaget, og det kan jeg ikke helt forstå, for jeg synes netop, vi har taget højde for, at der er politik med i sagen. Det andet argument var, at man arbejder med bundet mandat, men er det mandat egentlig anderledes end det, som f.eks. nævnes i hvidbogen? Det er i hvert fald ikke anderledes end Rioerklæringernes målsætning, og her er der tale om et bundet mandat – det indrømmer jeg, for det gør nemlig op med det traditionelle vækstbegreb. Så jeg synes ikke, argumenterne var gode, men jeg mærkede da en betydelig forskel mellem hr. Rønholts tone og Venstres og Fremskridtspartiets tone.

Så vil jeg vende mig til de partier, som har mødt mig med velvilje, og til ministeren, som så velvilligt på hensigterne. Det takker jeg for, og det beviser jo også, at der trods alt er et skel i denne debat her i Folketinget. Jeg tager gerne mod ministerens tilbud om, at vi kan arbejde videre med problemerne, undersøge forskellige modeller og tage spørgsmålet op i Miljø- og Planlægningsudvalget med høringer og analyser, og man kan måske sige, at vi kan lave vores egen lille kommission, hvis vi kan bede om forskellige analyser, der kan indgå i den offentlige debat.

Men jeg kan ikke forstå afvisningerne fra regeringspartierne side, når regeringen selv har ansvaret for at have nedsat en kommission for ikke ret lang tid siden. Fru Vibeke Grønbæk fremhævede, at der var sat en miljøbevidst formand ind – det tror jeg også han er, og jeg ved, at han er det på nogle måder – men det er alligevel det mest karakteristiske ved den kommission, at miljøet ikke er nævnt én eneste gang. Jeg har omhyggeligt undersøgt, om miljøet var nævnt på det sted i kommissoriet, som handler om fremtidens arbejdspladser. Nu er det jo sent på dagen, og jeg tror også, vi tager problemet op i afslutningsdebatten på torsdag. Men det er et af mine store kritikpunkter mod regeringen, at man ikke har sat miljøet ind i denne sammenhæng, ikke engang da man nedsatte en kommission om fremtidens arbejdspladser.

Jeg er helt enig med fru Lise Hækkerup, der talte om høj beskæftigelse, og det mener jeg vi virkelig skulle interessere os meget mere for, end vi gør. Men igen må jeg konstatere, at det har været lidt en anden type vækstpolitik, re-

geringen har slået ind på. Det kan godt være, man har haft gode intentioner, og det kan også godt være, man har haft nogle planer; men jeg må konstatere, at det ikke er forslag eller initiativer af den art, der er kommet ud af finansministerens lovmølle. Der foreslås nogle meget traditionelle metoder, og jeg tror ikke, at nogen herinde – det skulle da lige være Venstre og Fremskridtspartiet – vil påstå, at vi løser miljøproblemerne ved at anskaffe nogle flere biler. Vi andre ved godt, at flere biler giver flere miljøproblemer.

Angående henvisningen til miljøredegørelsen er jeg meget interesseret i at gå ind i en diskussion om den.

Til sidst har jeg kun et par spørgsmål tilbage. Det ene er til miljøministeren, og det er om EU's hvidbog, som man nu skal i gang med at diskutere. Jeg har fået forståelsen af, at hvidbogens kapitel 10 dør, hvis der ikke er nogle lande, som rejser kravet om, at der skal ske en politisk diskussion på grundlag af kapitel 10, for det er jo ikke hovedafsnittet. Det er ikke sådan, at jeg tror, EU har besluttet sig for en bedre politik, end vi har her i Danmark, slet ikke. Men kapitlet er et bidrag fra en del af Kommissionen, og derfor er det interessant at få sat en ny diskussion i gang i EU på baggrund af kapitel 10. Men det sker kun, hvis der er et land, der beder om det, og jeg vil spørge miljøministeren, om Danmark vil tage initiativ til, at man arbejder videre på kapitel 10's grundlag, så vi lidt længere henne i forløbet også får den diskussion i EU, som jeg mener, vi havde været bedst tjent med at starte ved at danne en kommission her i Danmark.

Jeg skal huske at sige, at jeg synes, at de overskrifter, miljøministeren nævnte fra miljøredegørelsen, er væsentlige.

Til slut vil jeg sige, at jeg tror, man skal gøre sig klart, at det, vi har brug for, er livsstilsændringer og ændringer i forbrug og produktion. Vi er i den situation, at de rige lande forurener mere, selv om de også på nogle områder bedre kan styre punktforureningerne. Men når affaldsmængden i Danmark er dobbelt så stor som i Portugal, er vi altså nødt til at konstatere, at hver enkelt indbygger i Danmark forurener mere end hver enkelt portugiser, selv om vi kan tage til Portugal og konstatere, at en fabrik i Portugal måske forurener mere end en tilsvarende fabrik i Danmark. Sådan er problemstil-